

Emigranten

Mel: Jungmann Jansson

Det jeg synger og forteller, det er bare bagateller
Om min ferd i gjennom lufta og mitt liv på denne jord.
Her er intet overdrevet, dette har jeg selv opplevet.
Det er sannhet, ja nesten hvert eneste ord.

Jeg var lei å gå på skolen og var bare unge spolen
Da jeg rømte over grensen helt i Sverige nitten før.
Jeg var ikke tørr bak øra, men hva skulle jeg vel gjøre,
For jeg syntes at skolen og verden var gørr.

Her begynner eventyret, i et fly der jeg tok hyre.
Under motor dur tok turen over sjø og høye fjell.
Borti England der jeg havnet, hørte jeg at jeg var savnet,
Men jeg tenkte at nå får du passe på deg selv.

Over hele Storbritannia var de de ute for å ta'n ja,
men jeg snakket med han Churchill og han Eden om det der.
De var jævlig greie karer mot en dristig englandsfarer,
Og så fikk jeg et fly i den engelske hær.

Uniformene var stramme, jeg ble kaptein med det samme,
og så bar det opp i lufta for å kaste bomber ne'.
Men de kilte fort i magen, og jeg gjødslet visst i hagen,
og jeg tenkte at nå får du beskade be.

Ja jeg ba så godt jeg kunne, og det gikk så noenlunde.
Det ble looping oppi lufta, men til slutt så bar det ned.
Både ror og radar svikte, rundt som karusellen gikk det,
Og da tenkte jeg, nå er du ferdig med det.

Men jeg havnet i Canada, om jeg traff'n Trumann, ja da.
Han har kjørt meg rundt i vogna si i hele USA.
Jeg ble kompis med hans datter, som skal arve dollarskatter.
Hun skal dele med meg hvis jeg henne vil ha.

De kan tru at det var fester med en masse fine gjester,
For you see at USA, det er det biggest in the world.
Jeg var alltid hedersgjesten over alt I hele vesten,
Og ble elsker til mang en søt liten girl.

Men omsider kom da freden, det ble slutt på herligheten.
Jeg kom hjem til gamle Norge, her som allting var som før.
Men jeg hadde plenty money og en lomme uten bønn i,
og jeg reiste på ferie som fine folk gjør.

Jeg ble tatt for Rockefeller på de fineste hoteller,
Men det kostet mange dollar, og til slutt var penga vekk.
Ja, hva skulle jeg vel gjøre uten kroner, uten øre.
Jo, man skriver da bare på en verdiløs sjekk.

Jeg har bluffet litte Petter for tobakk og sigaretter,
For litt drops og sjokolade og et kremmerhus med knekk.
Det var cirka sytten kroner, og han takket meg i toner,
da jeg ga ham som dekning en verdiløs sjekk.

Men han Petter tok det kuli, han har aldri vært umulig.
Når han er i rette lunet kan han danse «Svanens død».
Han har aldri felt en tåre, men han river seg i håret,
når han ser en medskapning lider i nød.

Jeg har sprøyte uthusmaling fra en bil på avbetaling,
men en dag var både bil og hele sprøytegreia vekk.
Ja, jeg synes folk er rare, for jeg kan da saktens klare,
å betale en bil med en verdiløs sjekk.

Jeg kan bluffe hele væla, men jeg likte ikke stæla,
For å stæla, nei, det synes jeg er skammelig og stygt.
Jeg vil heller føre saga, kappe ved og stå og gnaga.
Ja, for da kan je fortsette bluffinga trygt.